

Under Behandlingen i Folketinget er der blevet rejst det Spørgsmaal, som der ikke var Anledning til at indføre en Bestemmelse om, at Raadene selv kunde afgøre, om de vilde give et mindre Vederlag til Raadets Medlemmer eller visse Medlemmer af Raadet, efter som der nu var Arbejde til, men dette har man heller ikke kunnet gaa ind paa. Jeg vil fremhæve, at der er Byraad, hvor der er meget Arbejde, og hvor mange Udvalgsformænd ofrer megen Tid baade om Dagen og om Aftenen og ofte maa gaa fra deres Arbejde for at passe de kommunale Sager. Mange Steder maa Arbejdernes Organisationer yde et vist Bidrag til disse Mennesker, hvad der i og for sig ikke er nogen Grund til, da det egentlig burde være hele Kommunen, som ydede Vederlag for det Arbejde, de paagældende udfører i Kommunens Tjeneste. Jeg kan endvidere nævne et saadant Forhold som det, at en Næstformand under Borgmesterens Fraværelse maa gøre dennes Arbejde. Der er ingen Hjemmel for, at Næstformanden kan faa noget Vederlag, fordi han udfører den lønede Borgmesters Arbejde. Jeg synes, der kunde være Grund til at faa en Bestemmelse ind i saa Henseende, og for at der ikke skulde udbetales alt for store Beløb, kunde der jo fastsættes visse Maksimumssummer.

Ved Bestemmelserne om Amsraadene er der ikke ændret noget videre. Jeg kunde her have ønsket Ophævelse af Bestemmelsen om, at Amtmanden er født Formand for Amsraadet. Amsraadene bør, ligesom Sogneraadene, have Lov til selv at vælge deres Formand; Amtmanden maa sidde der som den, der har den embedsmæssige Indsigt, men jeg tror, at adskillige Amsraadsmedlemmer har lige saa meget Begreb om Veje og lignende Sager som Amtmanden, og Medlemmerne bør derfor selv kunne vælge deres Formand.

Medens jeg er ved Amsraadene, vil jeg gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister at undersøge Spørgsmaalet om Amtsskoleraadene, thi de lever under en forældet Ordning. Jeg vil indrømme, at deres Plads neppe er i dette Lovforslag, men det var ikke af Vejen at faa undersøgt, hvor stor Kompetence Provsten har i Amtsskoleraadet, i hvilke Sager han har Stemmeret og i hvilke ikke. Det er et Spørgsmaal, som er lidt omtvistet adskillige Steder, og man har lidt vanskeligt ved at forstaa den nuværende Ordning.

Indholdet af det, jeg her har sagt, er kort og godt det, at det foreliggende Lovforslag ikke tilfredsstiller mit Parti og de

Ønsker, vi har med Hensyn til en Lov om kommunale Valg, men paa den anden Side er Forholdet det, at der i det andet høje Ting er opnaaet visse Forbedringer i Sammenligning med den gældende Valglov, og af Hensyn til den fremrykkede Tid vil der ikke fra vor Side blive stillet noget Ændringsforslag. Vi skal altsaa ikke lægge det foreliggende Lovforslag Hindringer i Vejen.

Piper: Dette Lovforslag er jo en af Frugterne af Valglovskommissionens Arbejde. Det indeholder en Mængde tekniske Forbedringer baserede paa de Erfaringer, der er gjort gennem Tiden, og disse kan jeg kun billige. Derimod finder jeg ikke, at de Ændringer, der er blevet foretaget i Folketinget, er Forbedringer, særlig naar jeg ser paa Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, specielt om Valgretten. Medens den politiske Valgret ikke er betinget af nogen Skatteydelse, har man altid været enig om, at den kommunale Valgret maatte hvile paa Skatteydelse, og i tidligere Tider var der jo ogsaa givet dem, der svarede en større Skat, et Fortrin — til Sikring af en god og forsvarlig Anvendelse af Kommunens Midler. Da denne Bestemmelse bortfaldt, indsatte Venstre i Stedet Bestemmelsen om et 2-aarigt Ophold i Kommunen, og der var jo meget, der talte for denne Bestemmelse; idet man derigennem tilkendegav, at den, som vilde have Ret til at øve Indflydelse paa Kommunens Styrelse i de kommende Aar, ogsaa maatte have en vis Tilknytning til Kommunen. Der er ingen Mæner i, at en Mand, som er der i Dag og kaster sit Lod i Vægtskaaalen, i Morgen forlader Kommunen for at overlade til de øvrige Beboere at gennemføre det, han har været med til at sætte i Værk.

Bestemmelsen om Valgretten er bibeholdt, som den var tidligere. Valgretsbestemmelsens ene Afsnit kræver, at Vælgeren „ved Valgets Foretagelse har Bopæl i Kommunen og er Skatteyder til denne, samt siden 1. Januar i det Kalenderaar, der ligger forud for Valgets Foretagelse, uden Afbrydelse har haft Bopæl i Kommunen og indenfor det nævnte Tidsrum har svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen“. Man mente, at dermed var det slaaget fast, at kun de havde Valgret, som havde betalt den Skat, som var dem paalignet, og som var forfalden til Betaling i det paagældende Tidsrum. Det er imidlertid gaaet med denne Lov som med andre Love, at Loven kan være god nok, men saa